

[Lilli Gyldenkilde]

ge kvinder ind i en fornuftig tilværelse, hvor de bliver uddannet, hvor de får arbejde, hvor de bliver i stand til at forsørge deres børn, og hvor de bliver i stand til at give deres børn en menneskeværdig tilværelse. Hvis det hele bare får lov til at løbe videre, som det gør i øjeblikket, hvor samfundet betaler disse mennesker for at sidde derhjemme og gå til, så bliver der tale om, at vi får en offentlig vækst, så det basker, på længere sigt. Hvis ikke der bliver grebet ind i tide, bliver det måske ikke kun over socialloven, vi skal bruge flere penge, det bliver måske også til kriminalforsorg, og hvad ved jeg. Men jeg forventer ikke så meget forståelse fra det partis side, som hr. Henning Rasmussen (Roskilde a.) repræsenterer.

Så vil jeg gerne sige til fru Lone Dybkjær, at jeg var meget glad for den måde, forslaget blev behandlet på fra hendes side. Jeg kan forstå, at fru Lone Dybkjær ikke er enig i alle detaljerne, men det gør heller ikke så meget, det var der heller ikke ret mange andre der var, og det er også muligt, at der er nogle af tingene, der skal laves om. Jeg er meget åben for, at vi kan se på det. Men intentionen i forslaget var også fru Lone Dybkjær enig i, og det ved jeg også fra tidligere drøftelser om disse ting både i ungdomsarbejdsløshedsudvalget og andre steder. Jeg var meget glad for det, der blev sagt fra fru Lone Dybkjærs side, og det samme vil jeg sige til hr. Waldorff fra VS. Vi er da i SF enige i, hr. Waldorff, at vi ikke løser ungdomsarbejdsløsheden isoleret, men vi har en gruppe her, som vi må gøre en særlig indsats for, og meningen med dette forslag er at gøre en særlig indsats for dem i den gruppe, der er allerhårdest ramt.

Jeg skal takke for modtagelsen af forslaget.

Henning Rasmussen (Roskilde a.) (FP):

Jeg skal kun komme med et par enkelte ganske korte bemærkninger.

Jeg sagde med vilje ikke noget om byrdefordelingen, hvis det skulle gå så trist, at forslaget blev vedtaget. Tror man virkelig i SF, at man rundt om i kommunerne er så naive, at man hopper på den limpind, blot fordi det er staten, der skal betale? Jeg håber da, man ved i SF, at kommunen er en del af staten. Vi skal ikke selv betale det hele i den enkelte

kommune; til gengæld skal vi over statskatterne betale også til de andre kommuner, så resultatet bliver præcis det samme. Den tror jeg ikke man hopper på i kommunerne.

Vi skal skaffe de unge en fornuftig tilværelse, det er vi da helt enige om, men dette forslag skaffer dem ikke en fornuftig tilværelse. Som jeg sagde i mit første indlæg, giver det dem i et halvt år en eller anden uddannelse, som man kalder det, og så giver det dem et års arbejde et sted, hvor der vel ikke er så meget for dem at gøre. De bliver puttet ind et sted i dette år, og så bliver de ellers smidt ud til den samme trummerum, som de kom fra, til arbejdsløsheden. Det er synd for dem. Lad os sørge for at skaffe dem et samfund, hvor de kan få et fornuftigt arbejde.

Karen Højte Jensen (KF):

Det kunne lyde, som om fru Lilli Gyldenkilde slet ikke hørte første del af mit indlæg, for da gav jeg netop udtryk for, at vi havde sympati for, at der skulle gøres noget netop for denne gruppe, både når det drejede sig om job og uddannelse, og jeg sagde, at ved de initiativer, man tog, måtte man være meget opmærksom på denne gruppe.

Med hensyn til den uenighed, fru Lilli Gyldenkilde ser mellem fru Lis Møller og mig, kan jeg helt klart sige, at fru Lis Møller kender dette forslag og er enig i min udlægning af den konservative holdning. Men jeg vil godt understrege, at jeg sagde, at vi klart ser et problem for de unge kvinder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det den 11. februar 1982 nedsatte udvalg vedrørende lovforslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.